

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 12 Maja v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta senacka z dnia 29 kwietnia ogłosiła następujący ukaz okólny:

Wedle Ukazu Jego Cesarskiej Mości Rządzący Senat słuchali raportu Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, przy którym przedstawiając w kopii najwyższej potwierdzonej przez Jego Cesarską Mość, d. 8 lutego terażniejszego 1822 roku, Opinią Rady Państwa, o sposobie podnoszenia do rang dyrektorów szkół po wszystkich w ogólności wydziałach edukacyjnych, prosi, względem przywiedzenia tego postanowienia do należytego wykonania, uczynić od Rządzącego Senatu rozrządzenie. A w załączonej kopii Opinii Rady Państwa wyrażono, co następuje: Na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa, rozważano wniesioną przez Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia zapiskę, względem sposobu podnoszenia do rang dyrektorów szkół po wszystkich wydziałach edukacyjnych. W zapisce tej wyrażono: że Kurator wydziału edukacyjnego dorpackiego, przedstawiając nowo ułożone ustawy dla szkół powierzonego jemu okręgu, starał się przytem i o danie potrzebnego, zdaniem zwierzchności tego wydziału, zachęcenia do obowiązku służby, dla dyrektorów gimnazyów i porównania ich z podległymi nauczycielami, czego oni dotąd nie mają. Przedstawienie jego zasadzało się na tem, że dyrektorowie podług urzędu swego, rządzą szkołami całych guberniy, mają dozór nad należytem daniem lekcyy, w czasie oddalenia się wyższych nauczycieli, obowiązani są sami dawać lekcye w gimnazyach i sprawować ich obowiązki, i obok tego wszystkiego sami nie mają tego prawa, jakiem się cieszą podlegli im nauczyciele, to jest, otrzymywać rangę asesora kollegialnego, bez zdania examinu, ustanowionego dla urzędników cywilnych ukazem z dnia 6 sierpnia 1809 roku, chociaż nadzor, pod jakim zostają i dyrektorowie, równie jak wszyscy zostający w służbie po szkołach, może być uważany sam przez się za examen nieustający. Dla tej przyczyny Kurator dorpackiego wydziału edukacyjnego, przedstawił o nadaniu prawa dyrektorom gimnazyów, otrzymywać rangę 7mej klasy, właściwą zajmowanemu przez nich miejscu, po upływie terminu naznaczonego jest do wysługi w rankse kollekckich asesorów, aby być podniesionym i do rangi radców dworu. Ze zaś na mocy Najwyższej potwierdzonej ustaw dla zakładów edukacyjnych, wszyscy w ogólności dyrektorowie gimnazyów, bez względu na wymagające się od nich wiadomości w naukach, i obowiązek w czasie oddalenia się wyższych nauczycieli miejsce ich zastępowania; nie mogą zarówno z tymi ostatnimi być podnoszonymi do rang wyższych, bez wydania ustanowionego w tym celu examinu, jeżeli razem nie będą zostawać w rzeczywistych stopniach uczonych, profesorów, dektorów, albo przynajmniej wyższych nauczycieli gimnazyów; przeto główny rząd szkół, przez wzgląd na wymagające się, podług wyższej przytoczonych ustaw, od dyrektorów gimnazyalnych wiadomości w naukach, również na ich obowiązek zastępowania nie rzadko wyższych nauczycieli gimnazyalnych, a nadewszystko zwracając uwagę na to, że na dyrektorów obierają się po większej części wyżsi nauczyciele gimnazyalni, jako

do tego zdolniejsi, za odznaczającą się służbę w stanie nauczycielskim, uznał gruntownem podanie zwierzchności szkolney dorpackiej, dla dania zachęcenia dyrektorom szkół do sprawowania tak ważnej i pożytecznej służby, względem porównania ich z dalszymi urzędnikami, zostającymi w służbie edukacyjnej, a najbardziej z nauczycielami, którzy są pod ich dozorem i zwierzchnością. Dla tego i prerogatywa, o którą uprasza Kurator dorpacki, dla dyrektorów szkół wydziału edukacyjnego dorpackiego, co się tyce podnoszenia do rang, wypadaloby, podług Opinii Głównego Rządu, rozciągnąć i na dyrektorów szkół w ogólności we wszystkich wydziałach edukacyjnych, z tém tylko, iżby zostający w tym stopniu urzędnicy, podnoszeni byli do rangi 7mej klasy, miejscu temu właściwey, nie w pięć lat po wejściu na ten urząd, jak podawał Kurator wydziału edukacyjnego dorpackiego, ale podziewięcioletniem chwalebny i pożyteczny pełnieniu służby w obowiązku dyrektora z pochwałą i pożytkiem, przy szczególnem zaświadczeniu od zwierzchności. Przez to wskaże się sprawiedliwa nagroda za czas służby ich od klasy dziewiątej, w której liczą się podług ustaw wyżsi nauczyciele gimnazyalni, z których, jak powiedziano wyżej, większą częścią postępują na Dyrektorów, tym sposobem cztery lata zostaje im służyć za tę rangę, i potem lat pięć za rangę ósmey klasy, z czego razem złoży się lat 9, naznaczonych dla nich do wysłużenia do rangi 7mej klasy. Nakoniec ze względu na przyczyny, dla których uznaje się potrzebnem prosić dla dyrektorów szkół rozstrzygnięcia na otrzymanie rangi 7mej klasy, sprawiedliwość i samo dobro służby wymaga, tych z nich, którzy już są, lub później będą mieli rangę radców kollegialnych, podnosić i daley porządkiem służby na radców stanu, nie podając ich examinowi, przepisanemu dla urzędników cywilnych ukazem z dnia 6 sierpnia 1809 roku, z warunkiem jednak, iżby radcy kollegialni, postępujący na dyrektorów szkół w tej randze, koniecznie wysłużyli nie mniej jak cztery lata w urzędzie dyrektora pierwej, niżeli mogą otrzymać rangę radcy stanu. Minister spraw duchownych i narodowego oświecenia, znajdując i ze swojej strony, że przez takie postanowienie dyrektorów szkół, policzeni będąc do rzędu urzędników stanu edukacyjnego, jakimi i być powinni, porównani zostaną w prerogatywach służby z podległymi swymi i znajdą w powszechności zachęcenie do jej dalszego sprawowania, bez czego dotąd mało jest możności, nabycia i utrzymania dostojnych urzędników na urzędzie dyrektorów szkół, prosi o wyjednanie Najwyższego zezwolenia na podanie Głównego Rządu szkół, względem otwarcia dla dyrektorów szkół drogi do otrzymania rang, na miejscu przez nich zajmowanem, podług wyżej opisaney osnowy. Na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa, siedmiu członków, zgodnie z wnioskiem Departamentu praw, przedstawienie Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia utwierdzającemu pięciu członków było zdania odłożyć to przedstawienie do przejrzenia ogólnego postanowienia o podnoszeniu urzędników, w służbie cywilnej zostających. Zatem jeden z tych członków jeszcze przydał, ażeby to powszechne postanowienie, jak można najrychle przywiedzione było do końca. Na oryginalne Opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką napi-

sano tak: „Ma bydź podług zdania większości członków. Carskie - Sieło 8 lutego 1822 roku“ Rozkazali: ażeby ta Naywyżey potwierdzona Opiniya Rady Państwa była wiadomą wszystkim mieyscom szkolnym, i w potrzebnem zdarzeniu wykonywana, polecieć Ministrowi spraw duchownych i narodowego oświecenia, ażeby uczynił zależące ze swojej strony rozrządzenie, o czem też posłać do niego Ukaz; również przez ukazy dla wiadomości i potrzebnego, do kogo należeć może, wykonania, dać wiedzieć wszystkim rządóm gubernialnym, mieyscom sądowym, ministrom i kontrolerowi Państwa; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 12 kwietnia 1822 roku.

Donoszą z *Nowego-Czerhaska*, iż z okoliczności wysokości szczęścia, w otrzymaniu Naywyższego J. C. M. reskryptu, pod d. 12 stycznia r. t. (ogłoszonego w 41 N. Kur. Lit.) nakażny ataman wojska, dońskiego jenerał porucznik *Howayski 5ci*, i członkowie komitetu zpośród wojska tego wybrani, jenerał-majorowie: *Kateyników 2gi* i *Andryanow* iszy, półkownik *Szamszew 2gi*, i wojskowy starszyna *Masztykin*, z powiną czcią przyjmując Naylaskawsze weyrzenie na to wojsko, złożyli modły do Wszechmocnego Boga, aby raczył przedłużyć błogosławieństwa i czerstwe zdrowie dla Najjaśniejszego Cesarza Jegomości i całego Najjaśniejszego domu, którey powinności, po ogłoszeniu Naywyższego reskryptu, dopełnili członkowie, składający rząd wojska, tudzież wszyscy oficerowie wojska i kozacy. Wszystko to, wczem się dotąd zawierają odpowiednie siłom zatrudnienia członków komitetu, było i jest dokładne i zgodne wypełnienie swych obowiązków, w których, co do rzeczy szczególney uwagi wymagających, zasilali się i trzymali drogi wskazywaney bezpośrednim i tak właściwym rozsądkiem, szanownego prezidenta swojego, jenerał adjutanta *Alexandra Czernyszewa*. Zresztą nakażny ataman i członkowie komitetu nie mogą utaić serdecznych swych uczuć, iż do siwey starości wiek przepędziwszy na polu walki, i w spokojnych zatrudnieniach obywatelskich, chociaż mnogiemu ze szcudrobliwey prawicy dobrotliwego Monarchy osypani łaskami, lecz terazniejsze Najjaśniejszego Pana względy, poczytują za naywyższy stopień swojego szczęścia i schyłek dni swoich poświęcają nadal, ku wiernemu i gorliwemu wypełnianiu włożonych na się obowiązków, z tym większą usilnością, że wszystkie rangi wojska dońskiego i w ogólności kozacy, oczekują od prac komitetu, wszelkiego dla spółziomków swych dobra.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 13 maja.

N. Pan raczył mianować P. Kajetana *Kalinowskiego*, radcę stanu nadzwyczajnego, radcą stanu dyrektorem jenerałnym w kom. rząd. skarbu. Tudzież w mieyscu uwolnionych radców *Karskiego* i *Swieżawskiego* i dawniey referen. stanu mianowanego *Morawskiego*, zostali mianowani radcami izby obrachunkowey refer. stanu nadzwyczajny *Alex. Greybner*, *Klemens Witkowski* i *Mikołaj Wiorogórski*; pisarzem zaś teyże izby dotychczasowy szef kontroli *Szczepkowski*.

Rosiński, gancarz we *Wrocławiu*, wynalazł polewę do naczyń glinianych, weale nieszkodliwą zdrowiu; dokładne jey opisanie znajduje się w ostatnim Numerze *Izdy polskiej*.

Gazeta literacka doniosła, że Hrabia *Tytus Działyński*, wróciwszy teraz z *Paryża*, przywiózł rzadkiej wielkości dzieło: jestto in folio xięga, mająca blisko 40 arkuszy, własnoręcznie napisanych przez *Napoleona*. Nader ważne pisma znajdują się w tey xiędze: ciekawy plan do śmiałego przedsięwzięcia pierwszej wojny hiszpańskiej, i inne plany co do granic Francyi i Austrii. Jest tam także sposób poprawienia artylleryi tureckiej, napisany przez *Napoleona*, jeszcze wtenczas, gdy był młody i miał zamiar, jako oficer artylleryi, wejść do służby tureckiej. Tenże Hrabia *Działyński* nabył również własnoręcznie przez *Napoleona* napisane jego życie.

D. 14. Z wielu miast królestwa dochodzą wiadomości o odbytych uroczystych obchodach d. 9 maja, jako w doroczne święto urodzin J. C. M. Wielkiego Xięcia *Konstantego*.

Jarmark wczora rozpoczęty, jeszcze nie wielu ma kupców, za kilka dni dopiero są spodziewani, z przyczyny nieco później przypadłego tey wiosny jarmarku w *Lipsku*.

D. 16. J0. Xiążę Namiestnik wyjechał na dni kilka do *Janowa* w *Wojew. podlaskiem*.

Wczora, jako w dzień imienin JW. Hrabini Ordynatowey, *Zofii Zamoyskiej*, pierwszej opiekunki towarzystwa dobroczynności, członkowie tego towarzystwa, składali jey w imieniu nieszczęśliwych, nacyzulsze życzenia: byłto sprawiedliwy hołd dla tey szanowney Pani, która ciągle od założenia instytutu, wspiera go majątkiem, trudami radą i gorliwością. O godzinie 11tey, w kościele towarz., w obecności członków i ubogich, odbyło się nabożeństwo: celebrował X. *Falkowski*, rektor instytutu głuchoniemych.

Na koncercie danym wczora w sali głównej ratusza, na korzyść tych, którzy w d. 17 kwietnia, przy ulicy *maryenstad* przez pożar popadli nieszczęściu, znajdowało się blisko 500 osob, a dam prawie przez połowę. Artyści muzyczni poświęcający swą pracę tak pięknemu celowi, z podwojoną gorliwością okazali znakomite talenta, i każda muzyka wykonywana przez Panow *Wurfla*, *Bielawskiego*, *Winnen* i *Bayli*, oklaskami okryta została. Pani *Elsnerowa* uprzyjemniła również ten wiecior, odśpiewaniem wielkiej ulubioney arii z *Opery Sardżino*, po której długie trwały oklaski. Dyrygował Pan *Kurpiński*.

Onegdaj wystawienie opery *Tankred*, zadowolilo miłośników muzyki. Pani *Azpergerowa* i Pan *Szczurowski* szczególniey przyczynili się do tego, a wywołanie jęgo było sprawiedliwą nagrodą.

Fabryka rządowa sukien cienkich pod firmą *Poland*, przy ulicy *gęsiej* w *Warszawie*, ma znaczne zapasy sukien przednich, w różnych gatunkach i kolorach trwałych.

PRUSSY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Berlin* d. 4 maja. Hrabia *Schladen*, tajny radca, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister pruski przy *Porcie otomańskiej*, przybył z *Drezna* do tutejszey stolicy. Przybył tu także oficer rossyjski wysłany gońcem z *Petersburga*.

Czytamy w gazecie tutejszey co następuje: *Fryderyk Wielki* napisał w dziełach swoich: *Wojsko nieprzyjacielskie, któreby śmiało wtargnąć do Rossyi i posuwać się za Smoleńsk, znalazłoby nieochybnie grob w stepach*. Xiążę *Poniatowski*, który pod *Lipskiem* utonął w *Elsterze*, odważył się przełożyć *Napoleonowi* to przepowiedzenie naywiększego bohatera przeszlego wieku. Zdumiony na chwilę *Napoleon*, odpowiedział wkrótce z usmiechem: *Gdybym się tu zatrzymał, czyliby paryżanie o mnie nie mówili: skończyło się jego szczęście*. Marszałek *Ney* i kilku żyjących dotąd jenerałów *Napoleona*, byli świadkami tego zdarzenia.

FRANCYA.

Paryż, dnia 27 kwietnia. Znowu żołnierzo wi, stojącemu na straży w *palacu Thuilleries*, wystrzelił przypadkiem karabin. Kula strzaskała mu rękę. Wypadek ten sprawił wielką trwogę w całym zamku.

Dwa szwadrony gwardyi królewskiej wyszły do *Beauvais* i *Amiens*, inne oraz oddziały wojska udały się do departamentu *Oise* (*Pikardyi*). Rozruchy tak tam, jako i w departamencie *Somme*, ustały po części. Podpalacze tylko popełniają ciągle bezprawia. Dnia 18 t. m. był pożar w *Amiens*. W *Moulincourt* zgorzało 32 domów. W *Beaumont*, *St Geneviève*, *Meru*, *Chamontel* i innych miastach, były pożary w jednym prawie czasie.

Policya tutejsza szukała u *xięgarzy* w *Palais-Royal* zbioru pieśni *Pradilla*, i innych podobnych xiążek, a znalezione zabrała. W sklepie *Pana Gerard* wzięto cały zapas broni. Zandarmowie zabrali 13 pak ze strzelbami i pałaszami, które już były w drodze do *Bordeaux*.

ANGLIA.

Londyn, dnia 26 kwietnia. Kapitan Mauby powrócił tu z morza południowego, zrobiwszy nową jego mapę, i był stawiony przed Królem na ostatnich pokojach. Gdy bawił w *Otaity*, Monarcha tameczny dał mu najpierwszy krajowy order, to jest, wykluto mu kończatami narzędziom cyrkli na kolonie lewej nogi, i gwiazdę podobną do krzyża maltańskiego, a potem prochem natarto. Znaki te stosują się do pewnych ważnych wypadków. Gdy potem kapitan zwiedził wyspy Sandwichskie, oddalone na 3000 mil angielskich od *Otaity*, stary kapłan Króla *Jomohama*, wytłumaczył dokładnie te hieroglify na nodze, czem Monarcha uradowany obchodził się łaskawie z kapitanem i hojnie go obdarzył.

Dnia 27 kwietnia. W *Plymouth* znajduje się 19 okrętów liniowych, 11 fregat i 30 mniejszych statków, które w potrzebie mogą być w krótkim czasie uzbrojone.

Kupcy tutejsi, którzy podali prośbę o wolność handlu z krajami Ameryki południowej, odebrali od Hrabiego *Liverpool* przyrzeczenie, iż rząd umieści stosowny warunek w uchwale względem żeglugi.

Na posiedzeniu izby niższej, dnia 24 t. m., P. *Burdett* radził zanieść do Króla prośbę, o uwolnienie *Paua Hunt* z więzienia, z powodu choroby jego i złego z nim obchodzenia się. Wszakże wniosek ten większością 228 kresek przeciwko 84 odrzucono. (Pan *Hunt* został skazany wyrokiem, dnia 15 maja 1820 roku zapadłym, na półtora roku więzienia). Dnia 25 Lord *Russel* podał wniosek względem reformy parlamentu. Zwarte obrady trwały do godziny 3eiej po północy. Panowie *Erlalstone* i *Diknan* popierali wniosek, a PP. *Carning*, *Peel* i *Robinson* byli przeciwko niemu. Większością nakoniec 269 kresek przeciwko 164 został odrzucony. Lord *Russel* w głosie swoim namienił o wzmagającej się w Anglii chęci czytania gazet. W roku przeszłym wydano wszystkich gazet 25 milionów 600,000 egzemplarzy, to jest: 11 milionów londyńskich, 7 milionów prowincjonalnych, i blisko 6 milionów wychodzących co tydzień. W roku 1780 w całe Anglii było tylko 79 gazet; w roku 1790 powiększyła się ich liczba do 146, a w roku zeszłym do 284.

(Kur. Warsz.) Magrabia *Londonderry* taki ostateczny podał parlamentowi projekt o zbożu: iż porty angielskie dla obcego zboża otwartemi zostaną, gdy cena zboża w Anglii dójdzie do 80 szylingów. Ze zaś dochodzą wiadomości, iż w Afryce urodzaje chybiły, a we Włoszech zboże zakupują w znacznej ilości i dobrze płacą, przeto spodziewać się należy, że może przyść do otwarcia portów angielskich.

W niektórych hrabstwach powstały zaburzenia między węglarzami, lecz nie są to węglarze polityczni i związkowi, jak we Włoszech, są to naturalni kopacze, którym tylko idzie o to, aby im powiększono płacę za dzienne trudy: bo przy drożym wyżywieniu nie mogą dostatecznie.

Wdowa po *Chrystofie*, byłym cesarzu murzyńskim, żyje skromnie w Anglii, kupiła sobie wioskę, i z całego przepychu, ze wszystkich skarbow, tyle jej tylko zostało, że teraz ma rocznego dochodu 60,000 zł. pol., co w Anglii bardzo mało znaczy.

W sobotę 20 kwietnia na pierwszym teatrze w Londynie, dano długą operę i po niej balet *Kopciuszek*, lecz tylko co miał się zaczynać drugi i najciekawszy akt baletu, uderzyła 12 godzinna: spuszczono natychmiast zasłonę: bo już skończyła się sobota z godziną 12 w nocy, a w Anglii w niedzielę nie wolno być na teatrze, ani tańczyć, ani jeździć i t. d.

Z *Nowego-Yorku* z Ameryki donoszą, iż tam żyją z całym światem w niezgodzie, to jest: są spory z Hiszpanią o Florydę, z Rosyją o północno-wschodnie granice, z Francją o Nowy Orlean, z Anglią o północno-zachodnie granice, i z Chilą o domowe niesnaski.

Na przedmieściu Londynu nagle zapadły dwa domy: ten niespodziewany przypadek, pozbawił życia kilkunastu osób.

GRECJA.

(z *Gaz. Zusc.*) Kuryer francuzki umieścił następujące szczegóły: Przeciw walecznemu Odysseuszowi poszło w miesiącu styczniu 32,000 Turków do Tessalii, kiedy on tylko 13 do 14 tysięcy ludzi mógł zebrać. Przeszłej jesieni pobił on był dwa korpusy tureckie pod *Termopilami*, i stał naówczas nad rzeką *Sperchius* naprzeciw wojsku tureckiemu. Pomimo przewyższającej siły wojska tureckiego, postanowił uderzyć na nie, i po krwawej walce, podczas której rzucał się kilkakrotnie w środek nieprzyjaciela, udało się mu odnieść zwycięstwo. Greków 4,000, a Turków 16,000, polez miało. Trzech baszów wpadło w niewolę. Potem Basza *Dramny*, w Macedonii, otrzymał rozkaz iść przeciw Odysseuszowi, ale spotkała go także w tej okolicy, nad rzeką *Sperchius*, porażka i śmierć. Odysseusz oczekiwał tylko na ciągnące pod *Demetryuszem Ipsylantym* 10,000 hellenów, aby wpaść do Macedonii i skutecznie powszechne powstanie mieszkańców tego kraju (które podług ostatnich wiadomości, zayśdź już tam musiało). Ostatnia bitwa morska pod *Patras* opisaną jest w tych doniesieniach w wiadomym sposobie, ale dodają jeszcze: że grekom zwyczajny ich obrót, uderzenia z całą siłą na środek, gdzie się ich Kapudan znajduje, udało się i tu szczęśliwie, i tym sposobem oba skrzydła rozerwali i do ucieczki zmusili. A że Grecy zręcznym obrotem Turków od *Lepanto* odcięli, przeto jedno skrzydło umknęło do *Cefalonii*, a drugie do *Gummenizza*: Pierwszemu z nich gubernator wyspy przełożył, ażeby się oddaliło, gdyż inaczej powstanie ludu nastąpićby mogło; z drugiego zaś skrzydła udało się jeszcze grekom spalić kilka okrętów. Na wyspie *Samos* kończył *Lykurgos* organizacyą powstania. Ma on dobrą lekką artylleryą, i robi szczęśliwe wycieczki na pobrzeżach Azji mniejszej. Słakotom na *Kandyi* posłał on na pomoc 2000 ludzi.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Gaz. rysk. Zusc.*) Wymieniają wyspę *Miło*, za mającą się ustąpić dla Amerykanów, przez Greków.

Jenerał *Donnadieu* mianowany jest dowódcą kordonu zdrowia nad granicą hiszpańską i bierze z sobą czterech marszałków obozowych i wielu oficerów wyższego stopnia, co, jak wyraża *Dziennik Paryżki*, nie samę tylko inspekcyą zdaje się zapowiadać.

Gazeta powszechna donosi z *Wiednia*, pod 20 kwietnia, że po oświadczeniu *Dostrzegacza Austryackiego*, (iż wszystko, co opowiadają o uzbrajaniu się Turków, prócz przeciw Persom i Grekom, jest baśnią,) byłoby zuchwałością obawiać się wojny na wschodzie Europy, a miłośnicy papierów skarbowych na birży, wołali sprawiedliwie: „Już temu trudno zaradzić, kto jeszcze teraz wojnę przewiduje” Zaraz potem donosi też *Gazeta Powszechna* od granic maltańskich: „Ze w *Multanach* i *Włoszczyźnie* okopują się Turcy w wielu punktach. Pod *Sylistryą* przybyło d. 5 kwietnia 600 wozów z amunicyą. Z *Bessarabii* dowiadują się, że rossyjska dunajska flotylla wypłynęła z *Izmailowa*, i stanęła pod *Reni*, przy wejściu *Prutu* do *Dunaju*. Prowadzone też lądem pontony rossyjskie miały przybyć w różnych punktach nad *Prut*. Widać z tego zbliżenia, że *Gazeta Powszechna* niewa skłonność do ironii. Ale jest także prawdą, że nieurzędową część *Dostrzegacza* jest często bardzo osobliwą.

Stany hiszpańskie postanowiły, że każdy autor powinien podpisać swój rękopis, i że wydawca, jeśliby się w xiążce co przeciwnego prawu zawierało, za złożeniem podpisanego rękopisu wolnym będzie zupełnie od odpowiedzialności, która spadnie na autora.

Wyrocznia Bruzelska powtarza wiadomość;

ze Brazylii ogłosiła się wolną, i że Xiażę następcę przyjął koronę. (Ale cóż się stanie po śmierci Króla, oycę jego?)

Tak dobrze poturecku myślący *Dostrzegacz* ze Smyrny, wyznaje nakoniec, nie tylko, że turcy oddali *Korynt* przez kapitulacyę, ale też, że grecy wiernie kapitulacyi tej dotrzymali. Nie potrzeba, wyraża jedna z gazet niemieckich, tracić z pamięci tego ostatniego wyznania, zdaje się ono na drugi raz, kiedy tenże *Dostrzegacz* i jego towarzysze znowu greków obwiniać będą o nayszarniejszą zdradę: co zapewne nie bawiać nastąpi.

Gazeta *Morning-Chronicle* wyraża: „Gdy turcy na *Kydonią* napadli i zburzyli, wpadły im w ręce tysiące dzieci, które zamłode jeszcze były do zwykłego między nimi nadużycia zwierzęcego. Powiązali je parami, pozawieszali na drzewach i strzelali jak do celu. O tych okrucieństwach nie donoszą ani słowa ajenci nasi w Turczyźnie; ale jeśli rozjątrzeni tak nieludzkim postępowaniem grecy, choć raz odwetują, natenczas nasze gazety ministerjalne wystawią ich, jako nayszarniejsze potwory, które kiedykolwiek w postaci ludzkiej żyły.

Nieporozumienia między dworem neapolitańskim i Austryją, nie są jeszcze załatwione.

Podczas burzy pod *Alexandryą*, główny okręt Baszy Egiptu miał wpaść na okręt barbarski, tak, że obydwa zatonięły. I wielka jedna fregata turecka została zdruzgotana.

I w angielskiej izbie deputowanych, czyli izbie niższej, zdaje się że bezskuteczność rozpraw sprawiła niechęć. 19 kwietnia znajdowało się tylko 37 członków, i dla tego nie było posiedzenia. To samo stało się i dnia 20.

Były minister francuzki, *Deserre*, który mianowany jest posłem do Neapolu, opuścił wprawdzie Paryż, ale zamiast do Neapolu, udał się do departamentu *Górnego Renu*, gdzie stara się, aby go wybrano na deputowanego. Jest to jeden tylko z oddalonych ministrów, którego podług wyrażenia jednego z deputowanych, nie spotkało przeobrażenie w Para.

Jedna z gazet marsylijskich donosi, że sąd policyyny w *Avignon*, skazał pewnego urzędnika celnego na ośm dni więzienia, za to, że żonę swoją uderzył w policzek.

Xiażę *Koburg* pozwolił poddanym swoim, samym wybierać swoich poborców podatkowych. co jest nader ważnem urządzeniem dla uboższej części ludu.

Kupcy hiszpańscy pojechali do Afryki dla zakupu wielbłądów. Chcą oni pożyteczne to zwierze w kraju swoim rozmnożyć. (Jeśli by to było podobnem, toby się zapewne już skutecznio w przeciągu 8 wieków, kiedy arabowie w Hiszpanii panowali.)

Posel hiszpański w Londynie bywał u Króla na zjeździe rannym i wieczornym, ale, jak powiadają, z rozkazu królewskiego, nie jest wymieniony na okolney liście dworu.

Gazeta moguncka czyni następującą uwagę nad okolicznościami tureckimi: „Sami nawet pośrednicy, dla dopięcia jakiego celu, życzyć muszą upokorzenia turków. Nie przedzę, aż po przegranej bitwie, można się spodziewać pomyslnego skutku pośrednictwa.” Myśl ta jest tak naturalna i zdaje się bydz tak prawdziwą, że — —

Pruska gazeta Stanu donosi z *Krakowa*, że między *Dunajem* a górą *Haemus* stoi więcej 200,000 turków; bez wątpienia przeciwko persom, jeśli mamy wierzyć *Dostrzegaczowi Austryackiemu*.

Do dnia 14 kwietnia, wyszło z *Odessy* w tym roku 44 okrętów, prawie wszystkie z pszenicą do *Konstantynopola*.

(z *Kur. Warsz.*) Królewio następcę tronu Szwedzkiego spodziewany jest w *Kopenhadze*.

Nie tyle bitwa wojenna może umniejszyć ludzi, ile wydarzone burze przy brzegach *Danii* w marcu i na początku kwietnia r. b; liczą 200 rozmaitych statków morskich, rozbitych lub uszkodzonych, a około 20,000 ludzi, którzy śmierć znaleźli w bałwanach morza.

Uważają w *Sztokholmie* za niezwykle fenomen, że tam w połowie kwietnia było 15 stop ciepła, a nawet błyskawice.

W *Sztokholmie* teatr coraz więcej miewa miłośników, w roku zeszłym dochód przynosił 89,461 talar., a tego roku spodziewają się nierównie więcej.

W *Paryżu* otworzono wystawę publiczną obrazów i rzeźby z roku 1822; mnóstwo nadzwyczaj pięknych przybyło malowideł, nad wszystkich *Wernet* jest uwielbiany.

Naynowsza trajedya, dana na drugim teatrze paryzkim i dobrze przyjęta, jest *Atylla*, napisana przez *P. Bis*.

Xiażę *Leopold* Sasko-Koburski, mąż nieboszczki Królowny angielskiej, bawi w *Rzymie* i jest powszechnie wielbiony.

Owa sławna piękność, o której donieśliśmy w roku zeszłym, dotąd bawi w *Rzymie*, i jeszcze nie poszła zamąż. Jest córką wieśniaka, zostaje pod opieką znakomitej damy. Wdzięki jej zdają się coraz bardziej pomnażać; z kilkuset portretów, w których naysławniejsi malarze usiłovali wydać dokładnie cały urok powabów tej nadzwyczajnej piękności, przyznano, iż tylko pędzel *Overbeka* dopiął zamierzonego celu, dzieło to nabył Królewio bawarski i już jest przesłane do *Monachium*.

Tegoroczne zapusty w *Rzymie* były dosyć wesołe, lecz uważano, że do ich uświetnienia najbardziej przyczynili się Rosyianie i Polacy.

Elektor *Hesko-Kaselski* ma zaprowadzić w swych krajach konskrypcyę, do której wszyscy bez różnicy stanu należeć muszą.

Król francuzki dla pogorzalców przeznaczył ze swojej szkatuły 5,000 franków.

Opera *Rossiniego Tankred* dopiero teraz pierwszy raz w *Paryżu* przez *Włochów* daną została. *Rossini* jest modnym kompozytorem, nazywają go bożkiem muzyki, tak jak przed 50 laty nazywano *Westrysa* bożkiem tańców.

Mówią, że Król hiszpański odwołał Posła swojego z *Turynu*.

Król saski wydał nowe ustawy dla uczniów uniwersytetu lipskiego, stanowiące karność i porządek; każdy uczeń własnoręcznie jest obowiązany podpisać, iż je zachowywać będzie.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 9 maja: rubel srebrny, 3 ruble kop. 87, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 87, stary rubli 11, kopiejek 68, imperyal rubli 37 kop. 60.

Wolno drukować F. N. Golański Czt. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje meteorologi- czna.	Czas obserwacyi	Wyokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
	dnia 10 średnia	27 cal. 8,7 lin.	+ 13,83 stopni	Zachodni	Pochmurno
	dnia 11 średnia	27 — 8,55 —	+ 11,67 — —	Północ. Zachodni	Pochmurno
	dnia 12 goda. 5	27 — 10,4 —	+ 7, — —	Północny	Pogoda

Wilno dnia 12 maja 1822 Roku v. 3.

Oświadczanie wdzięczności.

Leyb Gwajdyi Przeobrażeński Półk pod dowództwem uprzednim zeszłego JW. Jenerał Majora i Kawalera Buron Pircha, a następnie JNV. Półkownika i Kawalera Isleniawa, kwaterując w szczyplym Brasławskim Powiecie, przez siedm przeszło miesięcy, zobowiązał dla siebie do najwyższego szacunku i najszczerzej Obywateli Powiatu Brasławskiego wdzięczności, za spokojną i za wzór posługującą konsystencją, i Karne utrzymanie żołnierza przez naczelników półku, batalionowych i rotnych komendantów, zabezpieczyło wszystkich obywateli i mieszkańców, iż najszkodliwszą krzywdę dotknięci nie byli, przyjazna i odznaczająca się grzeczność, Sztab i Ober Oficerów, ten półk składających, unosiła serca Obywateli, a łagodność połączone z uprzejmością, zobowiązując wszystkich, stawiała rzadkie przykłady do naśladowania żołnierzom, którzy stosownym z wdzięczności obywatelom, się nie zawiedli usiłowania swych naczelników, i trafili osładzać prace rolników, przeto zyskali dla siebie powszechną miłość; umięli zaś wchodzić w dobro ogólnie kraju i mieszkańców, udowodnili to przekonanie, że spokojny i na honor zasługujący żołnierz, zapalując się na wzory swych naczelników, i pełniący ściśle ich rozkazy, nie może być ciężarem nikomu, słowem: iż Leyb gwardii Przeobrażeńskiego Półku w powiecie Brasławskim pobyt, zostawił po sobie najprzyjemniejszą uczucia łagodnego i spokojnego postępowania, a w sercach Obywateli Powiatu Brasławsk. najczulszą wdzięczność i pamięć, których przez niniejsze pismo, mam zażyczyć być tłumaczem. Datt roku 1822 moa maja 9 dnia. Marszałek Ptu Brasław. Michał Wawrzecki.

Ogłoszenie.

1. Podaje się do Powszechnej wiadomości iż z powodu nieopłacania za utrzymywanie Akcyzów z wódki, piwa, i miodu w pierwszym Kwartale Skarbowi należny summy, przez Mięszczan Miasta Brześcia Litewskiego 15,000 rubli assygnacyjnych, a przez Mięszczan Miasta Pruhany rubli takichże 2,000, a z Mięszczanie zostali oddalonymi od dalszego utrzymywania wzmienionych dochodów, na wzięcie których do ukonczenia tenuty, tarawicyznego 1822 roku odbywał się będą w Izbie Skarbowej Litewsko Grodzieńskiej targi w terminach pierwszym 15, drugim 26, a trzecim i ostatcznym 30 miesiąca junii tegoż roku. Kto by więc życzył wziąć utrzymywanie dochodów Akcyznych Miasta Brześcia i Pruhany, sechce się jawnie do Izby Skarbowej na oznaczony termin z odpowiednią kaucją. Protokółista Rada Tytular. Józef Dobrzycki.

Cena win znajdujących się do sprzedania w handlu Jozefa Kopscha w Wilnie:

Francuskie białe	butelka z 50 kop.
Hiszpańskie czerwone	55
Piollunkowe	60
Medoc Saint Julien	75
Pikard	75
Madera	1
Portwein	1
Teneriffe N. 1	60
— — — 2	75
— — — 3	1
Malaga N. 1	1
— — — 2	2
Vin de Graves	75
Stare francuskie N. 1	1 50
— — — 2	2
Stare Ryńskie	3
Cypryjskie, w gąsiorkach	12
— — — w półbutelkach	1 50

Temlańskie czerwone i białe	1 20
Ros Sauterne	2 50
Haut Barsac	2
Haut Preignac	2
Chateau Margaux	2 25
Chateau la fite	2
Cherry	1 50
Muscad	2 50
Malvasia w pół butelkach	2 25
Calabria	3
Szarypańskie	3
Węgierskie na rozmaite ceny.	

O Zbiegach.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectwa aresztanci, Filip Pawłow, Jan niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska, Jan Jewstafiejew, Franciszek Hradec, i Józef Wiszniewski, którzy na egzaminie powiadali, że Pawłow poddany Penzeńskiej Gubernii, Makszalskiego Powiatu, ze wsi Lipowki, Obywatela Mikolaja Nowikowa; Jan niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska; Jewstafiejew poddany Krolestwa Polskiego, Maryampolskiego Powiatu, ze wsi Podorżicy, Obywatela Piszyna; Hradec poddany skarbowy, Austryackiego Rządu, Brzdzińskiego Powiatu, ze wsi nazywającej się Prirow; a Wiszniewski urodzony pod Rządem Austryackim, Bochnińskiego cyrkulu, ze wsi Leśduha; na mocy Ukazu Prządającego Senatu pod 29 augusta 1807 roku uznani za włoścogów, z tych pierwsi trzy oddani do służby wojskowej, a dwaj ostatni, dla niezdatności do niej dla starości lat, zostali do Sybiry na poselanie. Przymioty pomienionych włoścogów: Pawłow, wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy okrągławej czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów rusych, mowi czysto, od urodzenia lat 35; Jan niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy drobnej białej, nosa miernego, włosów światlorusych, oczu światło szarych, mowi czysto, od urodzenia lat 25; Jewstafiejew, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej matcospowatej, nosa średniego, oczu karych, włosów czarnych, mowi czysto, lat 27; Hradec, wzrostu średniego, twarzy podługowatej sucharławej, mało czarnawej, oczu szarych, włosów na głowie światlorusych, a na brodzie i wąsach ryżych, lat 45; i Wiszniewski, wzrostu średniego, twarzy podługowatej, pełnej, ciemnej, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie rusych, nosa średniego, lat 37, niezonały; a zatem, jeśli z pomienionych włoścogów pierwsi trzy okażą się do kogo należący, aby, z prawami o ich przynależności dowodami, prosił, gdzie należy, w oznaczonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutów. Kwietnia 21 dnia 1822 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnającego cała Rosyja etc. etc. etc. JIPP. Petroneli primo Nowińskiej adpresens Danilowey matce, Piotrowi Gowryłowiczowi Nowińskiemu synowi małoletniemu, Mikolajowi Trawinowi opiekunowi do ukrycia funduszu należącym, a Józefowi Krzyżanowskiemu Prezyd. nowo dda-nemu, Mikolajowi Iwanowiczowi Nowińskiemu bratu zeszłego Dymitry Nowińskiego, Pelagit Kozewnikowey i Iryni Mielnikowey siostrom z dekla-

dem ich mężów i opieki, Wiery, Alexandrze, Annie córkom, Iwanowi synowi zeszłego Iwana Nowińskiego brata Dymitry, Iwanowi Zaozierskiemu, Iwanowi Szarakowi opiekunom tychże nieletnich sukcesorów, wszystkim probować mogącym własnictwa towarów w ukryciu pozostałych, pozw edyktałny iterum loco peragende executionis przed Sądem Magistratu Wileń. z cytacyi JP. Iwana Iwanowicza Danilowa z Ostrowa w referencyi do dekretu 1821 roku mca marca 14 dnia zapadłego i w skutkach przyjętego wynasza się o to; do wykrycia i wyprobowania czyli towarów w schronieniu dotąd będącej na satysfakcyi summy dla żal. del. w edyktacyi odeszłej z rekoznoskowaney rubli as. 16,145 kop. 55, do dalszego wyprobowania aktorstwa przez obżal., sukcesorów Dymitry Nowińskiego nieoddawanych nakazana została adcytacya tychże obżal. sukcesorów przez edyktałny zopozew, dla czego skutkiem i dekretu i ar. 28 roz. 4, jako w rzeczy gościnney pozywa do Sądu Magistratu Wileń. i prosi o warowanie iterum activitatem loci standi, nakazania złożyć dowody do przekonania o należeniu towarów czy do sukcesorów Dymitry Nowińskiego, czy do Petroneli primo Nowińskiej adpresens Danilowej, czy do usatysfakcyonowania pretensyów Gawryły Nowińskiego, a dotąd przed licytacyą majątku Gawryły Nowińskiego ukrytych, a po niewyprobowaniu przez ich aktorstwa skutkiem dekretu edyktywicznego całkowicie onych dla żal. del. przysądzenia, pod niejawieniem się w terminie art. 28 roz. 4 przepisany amisyi wiekuistej zapisania, bliższości we wszystkim żal. uznania, dowodów utwierdzenia i expens prawnych powrot rubli ass. 1,000 sądzienia.

Roku 1822 mca maja 2 dnia Wóźny świadczył, iż tego Pozwu Edyktałnego iterum loco peragendae executionis w sprawie JP. Iwana Iwanowicza Danilowa z Ostrowa jako istotnego pretensora do wszystkich funduszów Gawryły Nowińskiego po JJP. Petronelli primo Nowińskiej a dopiero Danilowej, jej syna Piotra Nowińskiego Opiekunów, Mikołaja Trawina ciągle zajmującego się i Józefa Krzyżanowskiego Prezyden. Magistratowego. takż dopiero dodanego oczewisto w ręce, a zaś po Mikołaja Nowińskiego, Pelagię Kozewnikową i Irynię Mielnikową braci i siostr Dymitry Nowińskiego, Wiere, Alexandrę, Annę córek, i Jana syna Iwana Nowińskiego, jako sukcesorów i ich Opiekunów, Jana Zaozierskiego i Iwana Szarapowa do drzwi Ratusza Wileń. i Gazety Kuryera Litewskiego popodawałem i o rozprawie w Magistracie Wileńskim oznaymitem. Datt ut supra. Stanisław Parymonowski Wóźny Ptu Wileń.

Roku 1822 mca maja 5 dnia. Przed Aktami Miasta Gubernskiego Wilna stawając Wóźny wyż wyrażony kwil rellacyiny podanego pozwu Urzędowie zeznał, przysjąłem, i że jest w Aktach świadczę W. Zółkowski Vice-Regent. M. W.

2 Sąd Taxatorsko Eadywizorski skutkiem dwóch dekretów remissyinych w komplecie zebrany, dnia 1 grudnia roku ominionego 1821 w dobrach Dowortach Powiatu Rosieńskiego WW. Teresy matki, Józefa syna Michalowskich porucz. woysk pol. pod konkurs wierzycielom oddanych, w pierwszym złożeniu się sprawy dylacya właściwa w sprawie konkursowej zadeterminował, i na żądanie stron kontynuacya teyże sprawy na sessyach etiam poobiednich w mieście powiatowym Rosieniach zaskutecznie postanowił, oraz dnia 2 czerwca roku upływającego sądownictwo zareassumowczy, w przeciągu tegoż miesiąca wziąć sprawę w namowę deklarując, żeby zatym strony, majace stosunki do massy w przeciągu oznaczonego terminu pretensy swoje jawiły, pod utratą onych zapowiada. Prezydent Ziemi Ptu Rosień. Jan Kalinowski, Sędzia Ziemi. Ptu Rosień Jan Bohdanowicz, Sędzia Ziemi Ptu Rosień. Kazimierz Jucewicz.

Oświadczenie.

2. Oświadczenie w imieniu i w rzeczy niżej podpisanej zanosi się z następnego powodu. Niżej podpisana, aby niestrudnić interessów męża mojego, W. Teofila Gosiewskiego Radcy b. Depar. Łom-

żyńskiego wydałam na żądanie Jego, w roku 1818 miesiąca grudnia 24 dnia plenipotencyą, do sprzedania lub zadzierżawienia majątności Swiacka w powiecie Dombrowskim położoney, do Dziedzictwa męża mojego należney, nienadwerezając bynajmniey przez tę plenipotencyą, ani inny jakkolwiek tranzakt, praw moich na tymże Swiacku, urzędownie opartych; lubo zatęm podpisana, w zupełney zostaje spokojności, iż z powodu rzeczoney plenipotencyi, niestąpi żaden układ ze szkodą, podpisaney, dla wszelkiego jednak bezpieczeństwa, winną jest ostrzedz Powszechność, iż podpisana na majątku Swiacku, W. Gosiewskiego, mająco zahypotekowaną sumnę 160,000 złotych pol. w dwóch datach, to jest 1817 października 31 i w roku 1820 sierpnia 4. oraz dalsze, od męża mojego należności, z rozmaitych źródeł wynikłe, niestacze na sprzedaż i zadzierżawienie Swiacka zezwalałam, i zezwolić będą mogła, aż takowe należności, w gotowiznie będą mi poworóczone, przez męża mojego lub nabywcę, i ruchomości moja osobista, w dom męża wnieiona, w Swiacku znajdujaca się, i zostaniedla innie ubezpieczona; pod temi tylko warunkami podpisana zgadzając się na wyprzedaz, lub zadzierżawienie Swiacka, plenipotencyą przeze mnie wydaną, za tyle obowiązującą uważać mię będą, ile skutek z niey, wypaść mogący, okaże się zgodnym, z postanowieniem niniejszym, i dla tego, aby doszło ono do wiadomości, kogo interessować może, podając do wpisania w Akta Sądu Głog Littgo, umieścić w Gazetach, Warszawskiej i Kur. Lit. przyrzekam. Datt w Wileń 1822 maja 4 dnia. Karolina Gosiewska.

Roku 1822 miesiąca maja 4 dnia w Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim z Departamentu stawając obcnie Adwokat W. Marcin Piuszczewski oświadczenie niniejsze do Akt podał. Szymon Zawisza Prezydent i Kawaler. Wincenty Rogalski Sowiećnik i Kawaler. Fabian Swiętecki Assessor. Marcyan Reutt Assesor. Piotr Paszkiewicz Assesor Sądu Gł. Sekretarz Dobrzański.

Dozwala się umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego Swiętecki Assesor.

3. Wedle Ukazu JEKO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Edyvizorski majątku ziemnego Dawortt, Geidziow i Fundziow, oraz dalszego funduszu w Mieście Powiatowym Rosieniach roku 1822 czerwca 2 dnia i późniey oczewiście kontynuować się mający z powodztwa Ur. Józefa Stanisławowicza Michalowskiego Porucznika woysk Polskich, podaje z odeszłą do dowodów pisma na Sądzie złożyć się mających Urr. Teodorowi Blinstrubowi b. Sędz. Grodz. Rosień, Janowi Doboszyńskiemu, Fabianowi Bilikowiczowi, Władysławowi Rusczycowi porucz., Serafinowiczowi, Jerzemu Rapcewiczowi Komor., Antoniemu Turczyńskiemu Stolnik., Stanisławowi b. Sędz. Ziemi Rosień. i Jerzemu Dobkiewiczom, Ignacemu Beynaritowi Chor., Antoniemu Olechnowiczowi Rotm., Władysławowi Kowalowskiemu, Kazimierzowi Narbutowskiemu, Franciszkowi Borkowskiemu Reg., Gabryelowi Massalskiemu czyli Kayrowi, Gabinowi i Maciejowi Syrpowiczom, oraz Dyonizemu i Felicyanowi Butkiewiczom, niestacze Ignacemu Andruszkiewiczowi Komor., sukcesorom zeszłego Sędz. Syrpowicza, Szymonowi Stankiewiczowi Szambel., Józefowi Godlewskiemu Marz. Marian., Józefowiczowi, Narbutowskiemu i Lisieckiemu Majorowi, oraz dalszym sukcesorom zeszłego Narbutta, Eufrozynie Szyrwilskiej, Szymonowi Michalowskiemu Porucz., i dalszym debitorom, zaś Jerzemu Kupściowi Chor., Antoniemu i Wiktorji Ostroa, nim Regentom, Stanisławowi Januszkiewiczowi b. Przyd. Ziemi Rosień., Szymonowi Michalowskiemu, Dominikowi i Katarzynie Olechnowiczom, Stanisławowi i samey Wróblewskiej, Wincentemu i Annie córce Dowogwiltawiczom Porucz., Franciszkowi Pikielowi, Tadeuszowi Szankiewiczowi, Jerzemu Mościcowi, Kazimierzowi Mickiewiczowi, Janowi Prekierowi. Tekli Michalowskiej, Józefowi i Rozalii Kęplawskim, Fortunatowi Stankiewiczowi, Kazimierzowi Borodziecowi Sędz. Gran. Stawel., Benedyktowi Jankowskiemu, Star.

Berelowi Faywiszowiczowi Markowi i dalszym realnym i napaśnym pretensorom podaje się, mianowicie o to: Dekretem remissyynym Sądu Ziem. Ptu Rosieñ. przeznaczona została roku 1819 8bra 9 d. Taxa Exdywizya majątkow Dawtorrt, Giedziow i Pundziow w Pcie Rosieñ. położonych, oraz dalszego funduszu po zesłym Stanisławie Michałowskim Porucz. w Polskich oycu żalując. delatora pozostałego, na skutek jakowey remissy na miejsce ubitych upżęaników przeznaczeni wyrokiem Ziemstwa Rosieñ. r. 1821 7bra 20. urzędnicy w komplecie do dóbr Dawtorrt r. 1821 xbra 1 zjechawszy, przeznaczyli komportacyą dokumentow na dzień 1 lutego, i dalsze akcessorye ułatwwszy przieniesli jurysdykcyą do miasta Rosieñ i zakreśliłi termin rozbiierania sprawy oczewiście r. 1822 czerwca 2 dnia, oraz dozwolili adcytować osoby potrzebne do konkursu, zatyż żalujący delator pozywa obżałowanych Blinstruba, Bilikowicza, Doboszyńskiego, Ruszczyca, Serafinowicza, Rapcewicza, Turczyńskiego, Dobkiewiczow, Beynarta, Szyrwińskich, Narbuttow, Olechnowiczow, Kowalskiego, Borkowskiego, Butkiewiczow, Syrpowiczow i Andruszkiewiczow, jako debitorow i utrzymujących fundusz na satysfakcyę wierzyteli uległe, zaś obżałch Kupscia, Januszkiewiczow, Michałowskiego, Olechnowiczow, Wróblewskich, Dowgwiltowiczow, Pikiela tradycyjnych possessorow za uciążliwemi dowodami niszczycielow żalując. majątku ziemnego i ruchomego, oraz obżałowanych Kazimierza Borodzicza Sędz. Gran. Szawel., Michałowską, Koplewskich, Prekiera, Szatkiewiczow, Mościeja, Mickiewiczow, Stankiewiczow, Andrzejewskiego, Jankowskich, Faywisza i Marka, oraz dalszych kredytorow i pretensorow do majątku pod konkurs oddanego, a ponieważ wszyscy obżałowani, mając się opornie na skutek dekretu dokumenta wszelkiego tytułu w terminie nie zakomportowali, mianowicie possessorowie tradycyjni, więc zastużyli się na peny kontrawencyyne. Przeto udaje się delator do Sądu Exdywizorskiego i prosi: ukarania Obżałch na pierwszym wstepie penami kontrawencyynemi, o zasądzeniu za dowodami na Sądzie złożyć się mającemu dla Zał. na debitorach summy z procentami i wydatkiem prawnym, o znieszczenie tradycyjnych possessorow stosunkow wszelkich i onym nakazania zdjąć kalkulacyą i weryfikacyą za przebory i dezolacye, oraz zabor ruchomości na Obżał. dla Zał. wedle słuszności sądzenia nagrody, i tego decydowania, co z głosu przez plenipotentą prostonym będzie, z odezwą do dowodow i z poprawieniem się na żalobie.

Roku 1822 mca apryla 24 dnia. Woźny świadcze, iż kopią tego pozwu z powództwa WJP. Józefa Stanisławowicza Michałowskiego Porucz. woysk Polskich oczewiście WW. JPP. Jerzemu Kupsciu Chor., Antoniemu i Wiktorji Ostrowskim Regentom, Stanisławowi Januszkiewiczowi b. Ziem. Rosieñ. Prezydentowi, Szymonowi Michałowskiemu, Dominikowi i Katarzynie Olechnowiczom. Stanisławowi Wróblewskiemu, Wincentemu oycu, Annie córce Dowgwiltowiczom Porucz., Franciszkowi Pikielowi tradycyjnym possessorom w dobrach Dawtorrtach, Tadeuszowi Szatkiewiczowi Rotm., Jerzemu Mosiejowi, Kazimierzowi Mickiewiczowi, Kazimierzowi Borodziczowi Sędziem Granicznemu Szawelskiemu, Tekli Michałowskiej Porucz., Józefowi i Rozalii Koplewskim, Janowi Prekierowi, Fortunatowi Stankiewiczowi, Marcinowi Andrzejewskiemu, Benedyktowi Jankowskiemu Rotm., Star. Berelowi Fayszewiczowi i Markowi kredytorom i pretensorom, podobnież Teodorowi Blinstrubowi b. Sędz. Grodz. Rosieñ., Fabianowi Bilikowiczowi, Janowi Doboszyńskiemu Porucz., Władysławowi Ruszczycowi Porucz. woysk Polskich, Serafinowiczowi, Jerzemu Rapcewiczowi Komor., Antoniemu Turczyńskiemu Stol., Stanisławowi b. Sędz. Ziem. Rosieñ, i Jerzemu Dobkiewiczom, Ignacemu Beynartowi Chor., Antoniemu Olechnowiczowi Rotm.,

Władysławowi Kowalewskiemu, Franciszkowi Borkowskiemu Regentowi, Kazimierzowi Narbuttwi, Gabryelowi Massalskiemu czyli Kayrowi, Gabiniowi i Maciejowi Syrpowiczom, oraz Dyonizemu i Felicyanowi Butkiewiczom, niemniey Ignacemu Andruszkiewiczowi Komor., successorom zesłego Sędziego Syrpowicza, Szymonowi Stankiewiczowi Szamb., JWW. Józefowi Godlewskiemu Marsz. Marianpol, Józefowiczowi, Narbuttwi i Listeckiemu Majorowi, oraz dalszym successorom zesłego Sędz. Narbutta, Eufrozynie Szyrwińskiej i dalszym successorom Szyrwińskim, Szymonowi Stanisławowiczowi Michałowskiemu Porucz., i dalszym debitorom w mieście Rosieniach, a niektórym osiadłości Ziemskiej niemającym do drzwi Izby Sądowey w Pcie Rosieñ. podatem i przybitem, o terminie rozprawy przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski dóbr Dawtorrt w mieście Rosieniach roku terażniejszego miesiąca czerwca 2 dnia lub późniey sądzić się mający oznaymitem.

Franciszek Butrym Woźny Ptu Rosieñ.

Roku 1822 mca kwietnia 29 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Rosieñ. znajdując się osobiscie Woźny takową relacyą pozwu podanego urzędownie zeznał. Przyjął Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosieñ.

Roku 1822 kwietnia 29 dnia. Takowy pozw edyktałny, w Kur. Lit. zamieścić dozwala się. Prezydent Ziem. Rosieñ. Jan Kalinowski.

Wezwanie kredytorow.

3: Nadesłano od Rządu Gubernialnego Wileńskiego dla ogłoszenia.

Otrzymało w Redakcyi dnia 5 maja 1822.

Naywyżey ustanowiona Kommissya do interestow i długow Hrabiny Konstancyi Rzewuskiej słuchala: 1) objaśnienie członka Kommissyi Edukacyynej Romualda Steckiego, 24 lutego r. terażniejszego otrzymane, o uwolnienie jego od obowiązku administratora nad majątkami Kowelskim kluczem, włożonego przez kredytorow Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej; 2) Objasnienie pod 25 lutego r. t. weszło do tej Kommissyi, kijowskiego Dworzańskiego Deputatskiego Zgromadzenia Deputata Karola Dudzińskiego, z przyłączeniem świadectwa kijowskiego gubernskiego Marszałka o rzeczywistym sprawowaniu przez tego Dudzińskiego, pomienionego obowiązku Deputata, który także prosi uwolnienia siebie od obowiązku administratora nad majątkami kluczem Sawrańskim, wezwanego przez wybor kredytorow Hrabiny Rzewuskiej; 3) prośbę kredytorow PP. Antoniego Jakubowskiego, Xawerego Szczerbickiego, również imieniem Tadeusza Jakubowskiego, Barbary z Jakubowskich Zaleskiej, Heronimii i Juliana Zaleskich, Balbiny z Jakubowskich Hulewiczowey, przez Antoniego Jakubowskiego; także imieniem Jana Józefa Earona Szadara, Maryi Rozanowey, Józefa Niryen, Stanisława Rozana, Franciszka Kunca przez Franciszka Sokulowskiego powierzony i nakoniec imieniem PP. Darowskich, przez Xawerego Szczerbickiego 1 marca terażniejszego 1822 roku podano o niezwłocznem objęciu rządu majątkami Sawrańskimi i Kowelskimi, z okoliczności usunięcia się od tego obowiązku Steckiego i Dudzińskiego, i o naznaczeniu z więkzości kredytorow dla wybrania nowych administratorow: a tym czasem, a żeby z przewłoki nie wynikła strata, poruczyć administracyi sprawowanie nad majątkami Sawrańskiego klucza Jeneralowi Blumowi, posiadającemu prawem zastawnem wieś Bundarowy i Kassunkę, Chorażemu Hayssyńskiemu powiatu Hipolitowi Wołodkiewiczowi, a Kowelski klucz P. Józefowi Biernackiemu więcey 100,000 złotych mającemu funduszu w massie, z tym, iżby rzeczonym administratorom dozwolono było majątki, które wyszły z possesyynego władania, wypuścić na ten rok w dzierżawę arendowną, postanowila: ponieważ zostawiono Imiennym Nay-

wyższym Ukazem kredytorom prerogatywę wybie-
rania administratora, a tym samym i do uwolnie-
nia ich od poręczonych obowiązków dozwolony
udział tymże kredytorom, a znajdujący się na tym
terminie kredytorowie, odpowiadając życzeniu Ro-
mualda Steckiego i Karola Dudzińskiego przedsta-
wili listę kandydatów, życzących wejść na miejsce
uwalniających się: przeto okoliczność tę z powodu
zdarzenia żądań samych kredytorów uznawszy do-
stateczną: 1) nwiadomić o tém Romualda Ste-
ckiego i Karola Dudzińskiego; 2) przychylając się
do ufności kredytorów, położoney w Jenerale Blu-
mie i Chorążym powiatu haysyńskiego Hipolicie
Wolłodkiewiczu, poruczyć zarządzanie majątkami
Sawrańskim kluczem, a Józefowi Biernackiemu Ko-
welskim kluczem; 3) odwołując się do żądania po-
mienionych kredytorów dla nienaruszonego zro-
bienia rady względem sprawowania administracyi
majątkow ogólny zjazd dla kredytorów naznaczyć na
dzień 10 maja roku terażniejszego do miasta Sta-
rokonstantynowa; a dla obwieszczenia tego posta-
nowienia, odnieść się do Wołyńskiego, Podolskiego i
Kijowskiego Rządów Gubernialnych. Zgodno z pro-
tokulem świadczy Deputat Jezierski.

Zgodno: Sekretarz Wierzbicki.

Dzieła do przedania znajdujące się u Redakcyi Kurjera Litewskiego.

- Barki i Przewidywania Ignacego Krasińskiego nakł.
tow typograficznego. str. kop. 15.
Dzieła Ignacego Krasińskiego, podług wydania Fr.
Dmochowskiego, tomow 10 nakł. tow. typogra-
ficznego rub. str. 6 kop. 60.
Georgiki czyli ziemianstwo starożytnych Rzymian.
Poema dydaktyczne P. Wirgiliusza Marona,
przekładania X. Alexego Kotuzińskiego Schol-
larum Piaram obok z textem facimskim kop. 58.
Geschichte des Ursprungs und Fortgangs der deu-
tschen Litteratur bis auf die neuesten Zeiten
nebst Auszügen aus den Werken der besten
deutschen Dichter und Prosaisten für Liebhaber
der deutschen Sprache und Litteratur und be-
sonders zum Gebrauch bey öffentlichen Vorles-
sungen auf den Russisch Kaiserlichen Universi-
täten herausgegeben von Benjamin Friderich
Haustein Russisch Kaiserlicher Hofrath und Ad-
junkt auf der Universität zu Wilna. k. 75.
Instrukcyja do rozpoznania śmierci prawdziwej od
pozornej, i o środkach jakie przedsiębrać nale-
ży do ratowania osób w pozornej śmierci, zo-
stających. Wydana przez radę medyczną przy
ministeryumu spraw wewnętrznych roku 1819,
z polecenia JW. Rzymskiego Korsakowa Jene-
rala piechoty Wojennego Gubernatora Litew-
skiego i Kawalera na język polski z rossyjskiego
przełożona. kop. 5.
Kawaler Maltański przez Miss Annę Marię Por-
ter. kop. 25.
Kilka uwag nad konstrukcyę języka niemiec-
kiego kop. 75.
Krótki rys życia Witolda, W. X. Litewskiego,
przez Antoniego Bolesława Hlebowicza Nancz.
Fil. w oddz. nauk liter. i sztuk pięk. i rys. uniw.
wileń kop. 40.
Listy o Włoszech napisane po francuzku w 1785
roku, przez prezydenta parlamentu w Borde-
aux, Pana Dupaty, na polski język przełożone.
Części 3 kop. 80.
Nauka praktyczna około rozmnożenia owiec hisz-
pańskich w Rossyi, zastosowana do użycia we
włosciach skarbowych i obywatelskich. Ułożona
w Ministeryumu spraw wewnętrznych i na roz-
kaz Najwyższy w języku rossyjskim wydana,
przełożona na język polski kop. 40.
Ogrody północne czyli zbiór wiadomości o roz-
mnażaniu i pielęgnowaniu drzew owocowych
i roślin ozdobnych, o inspekciach, treybhau-
zach i oranżeryach, oraz o utrzymaniu ro-
ślin kwiatowych w pokojach. Obywatelstwu
prowincyi Litewskiej przypisane, przez Jo-
zefa STRUMLEĘ w Wileń nakładem i dru-
kiem A. Marciniowskiego, 1820, z 6ciami tablicami
na miedzi rytymi, w oprawie włoskiej z okład-

- ką drukowaną. Całe wydanie na papierze kle-
jowym. r. 1 k. 60
O karmieniu pszczoł i o środkach ratowania słab-
nych. Wyjętek z rękopisu Mikołaja Witwic-
kiego o Pszczelnictwie kop. 10.
O Logice, Metafizyce i Filozofii moralney rozprawa
na skutek konkursu ogłoszonego przez cesarski
uniwersytet wileński roku 1820 dnia 10go marca
do katedry rzeozonych przedmiotów, napisana
przez X. Amola Dowgirda s. p. magistra s. Te-
ologii kop. 75.
Opisanie nowego aparatu do pądzienia wódki, za
pomocą którego prosto otrzymuje się spirytus
z oszczędzeniem pracy i opału, przez P. Krute-
ra z rycina kop. 15.
O potrzebie i pożytku czytania Pisma s. Wyjątki
z dzieł świętych nauczycieli kościoła i innych
pisarstw zebrane, przez xiędza Leandra Van
Essa Benedyktyna dawniejszego opactwa ma-
ryanmünsterskiego w księztwie padenborneń-
skim, potem proboszcza w Schwalebergu w
księztwie Lipps, teraz profesora uniwersytetu
i proboszcza w Marburgu. kop. 50.
O robieniu papieru ze słomy, siana, ostu, drzewa,
kory drzewney: paździoru lmanego lub kono-
pnego kop. 75.
Pan Jan ze Swisłoczy, kramarz wędrujący Dzieł-
ko uznane przez rząd cesarskiego wileńskiego
uniwersytetu za pożyteczne dla szkół parafijal-
nych — z wimeta i dewizą: „Pójdzie tutaj ko-
chasz dzieci, widać, że się uczyć chcesz, to
dobrze; zobaczycie, ile na przyszłość z korzy-
ścią z tego.“ Pan Jan rozdział IV. — Nakła-
dem Towarzystwa typograficznego. Wilno w
drukarni A. Marciniowskiego 1821. Cena exem-
pliarza kop. 55.
Pieśni nabożne przez Franciszka Karpińskiego po-
dług ostatniego doleń tego autora wydania nakł.
tow. typ. kop. 10.
Początki Geometrii analityczney zastosowanej do
linij krzywych i powierzchni drugiego porząd-
ku, przez J. B. Biot. Czł. Inst. francuzkiego i
t. d. z piątego wydania na język polski przeło-
żone przez Antoniego Wyrwacza rub. 2.
Pocze Franciszka Dionizego Kniazyna, tomow
trzy, nakładem towarzystwa typograficzne-
go rub. 1.
Rzeź o wprowadzeniu i wielorakiem użyciu kar-
tofli kop. 10.
Statut W. X. L. nowo przedrukowany nakładem
tow. typ. r. 2 kop. 50.
Sztuka rymotwórcza, Poema we czterech pieśniach,
nakładem tow. typ. kop. 15.
Urządzenie chłopów estońskich krótko zebrane
ne kop. 30.
Uwagi nad poezyą i wymową pod względem ich
podobieństwa i różnicy z ćwiczeniami w różnych
gatunkach stylu kop. 75.
Wiadomość o piśmie pod tytułem Periae Varsa-
vienses kop. 15.
Wykład teoryi gorzenia przez Ignacego Fanberga
U. U. W. kop. 40.
Wyznania Dziwaka, przez Panią Opie kop. 10.
Zasady Agronomii czyli nauki o gruntach przez
Michała Oczapowskiego rub. 1.
Zasady Chemii rolniczej, przez Michała Oczapow-
skiego kop. 50.
Zasady Rolniczy a rozumowatego Albrechta Thae-
ra, przez Michała Oczapowskiego cz. I. kop. 50.

Wyjeżdżają za granicę.

1. JP. Felix Mahler Artysta Gimnastyczny
z służący swoim Piotrem Beherem wyjeżdża do
Warszawy.
1. Do Prus Notel Dawidowicz Lewenson i
Mowsza Leybowicz Czary z furmanem Josielem
Leybowiczem na miesiąc diesięć.
1. Do Królestwa Pruskiego Wiliampolskiej
Słody Obywatele, Mejer Ichowicz Solowiejczyk
Aram Lipmanowicz Baryt i Michel Eliokimowicz
Wierazowski na miesiąc diesięć.
- 5 Do Austrii i przez Prussy do Hamburga ro-
moczny mieszkaniec Tewel Szalomowicz.